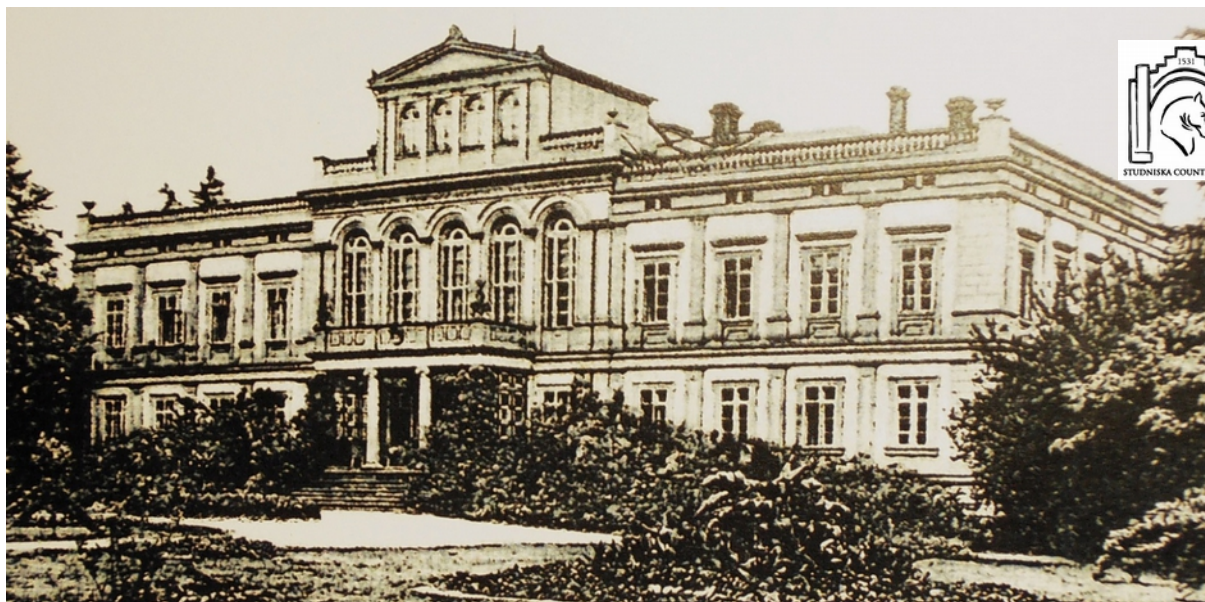

The property was first mentioned in the 14th century. Known then as Schloss Nieder- Schönbrunn. The palace was renewed and remodelled in the 18th century. It was largely destroyed inside by the Russians then progressively in complete ruin 1969. From that point on taken piece by piece until nothing but a few scarce stones we see today.

The plaque on right states: re-renovation was conducted in 1757.

Das Anwesen wurde erstmals im 14. Jahrhundert erwähnt. Bekannt als Schloss Nieder- Schönbrunn. Der Palast wurde im 18. Jahrhundert erneuert und umgebaut. Es wurde weitgehend innen von den Russen zerstört und dann 1969 vollständig zerstört. Von diesem Punkt an Stück für Stück bis zu nichts als ein paar seltene Steine, die wir heute sehen.

Pierwsza wzmianka o posiadłości znanej jako Pałac Studniska Dolne (Schloss Nieder – Schönbrunn) pochodzi z XIV wieku. Wiadomo, że budynek pałacu został przebudowany i odnowiony w XVIII wieku. Po II Wojnie Światowej jego wnętrza zostały zniszczone przez armię rosyjską. Aż do roku 1969 budynek stopniowo popadał w ruinę – w końcu rozebrano go tak dokładnie, że pozostało po nim jedynie kilka rozrzuconych tu i ówdzie cegieł, na które można natknąć się obecnie.

History of ownership **NIEDER-SCHONBRUNN**

English In 1531 the owners family Von Warnsdorf. 1704 Ferdinand Adolph von Loeben. 1706 - 1747 his daughter Joanna Viktoria Tugendreich (1) married to Moritz Von Sachsen. (2) Married to Oberstleutnant Von Runckel their son owned the estate until 1770. But since he did not marry it fell back to family Von Loeben. They sold it to Countess Von Rex. In 1780 it was bought by Ferdinand Otto Von Schindel and Dromsdorf. The last German owner was Otto Count Fink Von Finckenstein and his son Hans Graff Finck Von Finckenstein who passed away only in 2017 aged 102 years. After the war it was owned by Polish Government and used as an agricultural enterprise then sold to a polish farmer. Since 2011 it has been owned by the Rollans Family from Australia.

Once a large estate of over 900HA with 120 workers now comprising only 14HA including the private park. Some buildings and the grand front entrance are listed today as National Heritage and or Monument as initiated by the Rollans. It is to be renovated and preserved over time respectfully. The property is mostly used for horses and can accommodate guests who wish to stay and explore lower Silesia. It is planned that later it will attract micro businesses who wish to establish themselves here in the many interesting spaces the property has to offer. ie: natural products a bakery, Polish arts and crafts or small coffee house.

Deutsch Im Jahre 1531 wurde die Besitzersfamilie Von Warnsdorf. 1704 Ferdinand Adolph von Loeben. 1706 - 1747 seine Tochter Joanna Viktoria Tugendreich (1) mit Moritz von Sachsen verheiratet. (2) Verheiratet mit Oberstleutnant Von Runckel besaß ihr Sohn das Anwesen bis 1770. Da er aber nicht heiratete, fiel er auf Familie Von Loeben zurück. Sie haben es an Gräfin von Rex verkauft. 1780 wurde es von Ferdinand Otto von Schindel und Dromsdorf gekauft. Der letzte deutsche Besitzer war Otto Graf Fink von Finckenstein und sein Sohn Hans Graff Finck von Finckenstein, der erst im Jahr 2017 im Alter von 102 Jahren verstarb. Nach dem Krieg war es im Besitz der polnischen Regierung und wurde als landwirtschaftliches Unternehmen verwendet und dann an einen polnischen Bauern verkauft. Seit 2011 ist es im Besitz der Familie Rollans aus Australien.

Einmal ein großer Besitz von über 900HA mit 120 Arbeitern, die jetzt nur 14HA einschließlich des privaten Parks umfassen. Einige Gebäude und der große Haupteingang sind heute als Nationales Kulturerbe oder als Monument von den Rollans initiiert. Es soll im Laufe der Zeit respektvoll renoviert und erhalten werden. Die Unterkunft wird hauptsächlich für Pferde genutzt und bietet Platz für Gäste, die Niederschlesien erkunden möchten. Es ist geplant, dass es später Kleinstunternehmen anziehen wird, die sich etablieren möchten. Sie sind hier in den vielen interessanten Räumen, die die Immobilie zu bieten hat. zB: natürliche Produkte a Bäckerei, polnische Kunstgewerbe oder kleines Kaffeehaus.

Polski W roku 1531 właścicielami pałacu stała się rodzina von Warnsdorf, zaś w roku 1704 posiadłość przeszła w ręce Ferdynanda Adolfa von Loeben. W roku 1706 jego córka - Joanna Viktoria Tugendreich – wyszła za mąż za księcia Maurycego Saksońskiego i była jego żoną do roku 1747. Powtórnie wyszła za mąż za pułkownika von Runckela, a ich syn był właścicielem Studnisk do roku 1770. Ponieważ nie był żonaty, po jego śmierci majątek wrócił do rodziny von Loeben, która z kolei sprzedała pałac hrabinie von Rex. W roku 1780 nabył go Otto von Schindel und Dromsdorf. Ostatnim właścicielem pałacu był Otto hrabia Fink von Finkenstein, który zmarł w 2017 r. w wieku 102 lat. Po drugiej wojnie światowej majątek stał się własnością polskich władz i został przekształcony w PGR. W 2011 roku od gminy Sulików nabyło go australijskie małżeństwo państwa Rollansów.

Niegdyś cały majątek liczył sobie ponad 900 ha i zatrudniał 120 pracowników. Jego obecna powierzchnia, wraz z prywatnym parkiem, to jedynie 14 ha. Budynki i brama wjazdowa zostały wpisane do rejestru zabytków. Intencją państwa Rollans jest upamiętnienie niezwykle bogatej historii gospodarstwa. Planują oni gruntowną renowację majątku, starając się jednocześnie zachować unikatowy charakter tego miejsca. Obecnie posiadłość wykorzystywana jest głównie do

hodowli koni. Oferuje także zakwaterowanie gościom, którzy pragną poznawać tajemnice Dolnego Śląska. Obecni właściciele chcą, by zabytkowe obiekty stały się kiedyś siedzibą niewielkich, lokalnych firm, takich jak np. piekarnia ekologicznego pieczywa, warsztaty rzemieślnicze i artystyczne czy też mała kawiarnia.

NIEDER-SCHONBRUNN Palace of Johanna Victoria

English Moritz von Sachsen / Maurice de Saxe who was her husband for at least a decade later became the Marshal/Commander-in-Chief of France under King Louis XV and won one of the most important battles of XVIII (at Fontenoy: France against English, Dutch and Austrian forces).

After moving to France he never married, so Johann Victoria (who is buried somewhere in or around the church in Studniska) was his only wife.

Out of the wedlock he fathered a girl who became a grand aristocrat and in her house brought up her granddaughter Aurore Dupin who used pen-name George Sand (and was the most famous female writer in Europe in her lifetime).

Her name - Aurore - was given to her in memory of Maurice de Saxe's mother: Countess Aurore von Königsmark who was a famous mistress to August II of Poland and Saxony.

George Sand was the first famous feminist writer there is a connection between her and Johanna Victoria who was also apparently an independent and creative woman and one could imagine her as creating in Nieder-Schonbrunn a center of high-culture, as did George Sand in Nohant in whose palace Frederic Chopin spent summers (in total more than 4 years of his short life) and composed almost all his greatest works.

Deutsch Moritz von Sachsen / Maurice de Saxe, der für mindestens ein Jahrzehnt ihr Ehemann war, wurde später der Marschall / Oberbefehlshaber von Frankreich unter König Ludwig XV und gewann eine der wichtigsten Schlachten des XVIII (in Fontenoy: Frankreich gegen Englisch, Niederländische und österreichische Streitkräfte).

Nach seinem Umzug nach Frankreich heiratete er nie, und so war Johann Victoria (die irgendwo in oder um die Kirche in Studniska begraben liegt) seine einzige Frau.

Aus der Ehe heraus zeugte er ein Mädchen, das eine Großaristokratin wurde und in ihrem Haus ihre Enkelin Aurore Dupin aufzog, die den Pseudonym George Sand verwendete (und zu ihren Lebzeiten die berühmteste Schriftstellerin Europas war).

Ihr Name - Aurore - wurde ihr in Erinnerung an Maurice de Saxes Mutter gegeben: Gräfin Aurore von Königsmark, eine berühmte Geliebte des August II. Von Polen und Sachsen.

George Sand war die erste bekannte feministische Schriftstellerin, die eine Verbindung zwischen ihr und Johanna Victoria hatte, die anscheinend auch eine unabhängige und kreative Frau war, und man konnte sich vorstellen, dass sie in Nieder-Schönbrunn ein Zentrum der Hochkultur schuf, genau wie George Sand in Nohant in dessen Palast Frederic Chopin verbrachte Sommer (insgesamt mehr als 4 Jahre seines kurzen Lebens) und komponierte fast alle seine größten Werke.

Polski Za czasów króla Ludwika XV, księżę Maurycy Saksoński (pierwszy mąż Joanny Wiktorii) został marszałkiem i głównodowodzącym armii francuskiej. Wstawił się wygraniem bitwy pod Fontenoy - jednego z najważniejszych starć militarnych XVIII wieku – w którym Francja stawiała czoła Anglii, Niderlandom i Austrii.

Po wyjeździe do Francji nie ożenił się powtórnie, więc Joanna Wiktoria (pochowana w kościele w Studniskach lub w jego pobliżu) była jego jedyną żoną.

Po rozpadzie małżeństwa księżę wziął na wychowanie dziewczynkę, która doskonale odnalazła się w świecie arystokracji. W jej domu wychowywała się też wnuczka - Aurora Dupin - znana pod literackim pseudonimem George Sand.

Aurora otrzymała swoje imię po matce Maurycego Saksońskiego – hrabinie Aurorze von Königsmark, kochance Augusta II Mocnego, elekcyjnego króla Polski i Saksonii.

George Sand była sławną pisarką i postępową feministką – jest to cecha, która łączy ją z Joanną Wiktorią, także niezależną i twórczą kobietą. Możemy sobie wyobrazić, że pałac w Studniskach Dolnych stanowił niegdyś centrum życia kulturalnego, podobnie jak pałac w Nohant, w którym letnie miesiące spędzał sam Fryderyk Chopin (przebywał on tam łącznie przez ponad 4 lata ze swojego krótkiego życia), komponując najbardziej znane dzieła.

Interesting Stories knife-history in Studniska (Schönbrunn) Deutsch 1531

erwarb Sigismund von Warndorf das Gut Kuhna und Tülitz (Kunów and Tylice). Er war einer von der Krone angestellten Verwalter der Landgüter die bisher der Stadt Lauban (Laban) gehörten, auch das Rittergut Schönbrunn. Er galt unter seinen Untertanen als sehr grausam. So ließ er 1540 einen Knecht hängen weil er ihm 3 Scheffel Getreide gestohlen hatte. Daraufhin erhoben sich die Bewohner von Schönbrunn und wollten ihn mit einem spitzen Messer töten. Sigismund von Warndorf überlebte und seine Untertanen durften nur noch abgerundete Messer zu tragen. Diese wurden dann dann als „Schönbrunner Messer“ bekannt. 1548 starb der Tyrann und Wüterich) völlig überraschend in seiner Herberge in Görlitz. Er liegt auf dem Friedhof von Schönbrunn begraben

English In 1531, Sigismund von Warndorf acquired Gut Kuhna and Tülitz (Kuna and Tylice). He was one of the Crown employed steward of the estates that previously belonged to the city of Lauban (Laban), also the manor Schönbrunn. He was considered very cruel among his subjects. So in 1540 he had a servant hung because he stole 3 bushels of grain from him. Then the inhabitants of Schönbrunn rose and wanted to kill him with a sharp knife. Sigismund von Warndorf survived and his subjects were only allowed to wear rounded knives. These were then known as the "Schönbrunner knife". In 1548, the tyrant died completely unexpectedly in his hostel in Görlitz. He is buried in the cemetery of Schönbrunn.

Polski W roku 1531 właścicielem dóbr Kunów i Tylice został Zygmunt von Warnsdorf. Był on jednym z królewskich zarządców tych włości, które wcześniej - podobnie jak majątek Studniska - należały do miasta Lubań. Był on powszechnie znany ze swojego okrucieństwa wobec poddanych - w 1504 roku nakazał powieszenie sługi, który ukradł 3 korce ziarna. Oburzeni chłopci ze Studnisk wystąpili przeciw swojemu władcy, zadając mu rany ostrym nożem. Zygmunt von Warnsdorf przeżył zamach, ale od tego czasu chłopom wolno było posiadać jedynie tępe noże (z zaokrąglonym czubkiem). Takie noże nazywano później powszechnie „nożami ze Studnisk”. W 1548 roku okrutny tyran zmarł niespodziewanie w swoim domu w Görlitz i został pochowany na cmentarzu w Studniskach.

In The time of Napoleon and his troops Deutsch Am 4.

Am 4. Juni 1813 wurde zwischen den Truppen Napoleons und der Allianz aus Preussen und Russland während der Befreiungskriege ein Waffenstillstand abgeschlossen. Auch für Napoleon eine Atempause, denn er hatte in den Schlachten bei Bautzen große Verluste hinnehmen müssen. eines der beiden Armeecorps unter dem Oberkommando von Napoleons

"General Reynier" lag außerhalb von Görlitz rund um Schönbrunn (Studniska) und erstreckte sich bis Schönberg (Sulikow). Es stand unter dem Befehl von General „Durette“, der sich vor allem um die Schönheit des Sommerlagers kümmerte. 25 Tausend Mann mit etwa 16 Tausend Pferden hatten sich rund um das Schloss niedergelassen, und verwandelten es in eine hübsche Gartenstadt, mit kleinen Hütten, Gärten und sogar einem Theater. Die Bauern und Einwohner erlebten schwere Zeiten. Ihre Felder wurden zerstört, ihre Häuser geplündert und wer sich wehrte getötet. Über einer der französischen Hütten stand geschrieben: Gott herrscht im Himmel - Napoleon auf Erden.

Ein Zeitzeuge beschreibt, wie er eines Tages zu diesem Sommerlager ritt. „Ich entdeckte einen ansehnlichen Landsitz (Rittergut Schönbrunn) und zog durch das große Tor über den ansehnlichen Hof gerade auf das Hauptgebäude zu. Der Besitzer erschien mit einem Teile seiner Familie furchtsam im Eingange. Ich stieg vom Pferde und näherte mich freundlich. Der Hausherr schien in Verlegenheit, wie er mich anreden sollte und sah mich ängstlich an. Ich betrachtete ihn genauer und glaubte ihn zu kennen. „Herr von Schindel, sagte ich, ängstigen Sie sich nicht. Er war später der Präsident der" Oberlausitzschen Gesellschaft der Wissenschaften“ in Görlitz.

Auf einem Gedenkstein nahe des Schlosses Schönbrunn steht bis heute geschrieben:
Erinnerung trauriger Zeiten.

Während des Waffenstillstandes 1813 schlug das 6. Armee-Corps unter Marschall Reynier, in dieser Gegend ein Lager auf. An dieser Stelle stand ein Altar. Hier wurde katholischer Gottesdienst das letzte Mal am 10. August - drei Tage vor dem Aufbruch des Lagers gehalten.

English On 4 June 1813, a truce was concluded between the troops of Napoleon and the alliance of Prussia and Russia during the wars of liberation. Also for Napoleon a respite, because he had suffered great losses in the battles at Bautzen. one of the two army corps under the command of Napoleon's "General Reynier" lay outside Görlitz around Schönbrunn (Studniska) and extended to Schönberg (Sulikow), commanded by General "Durette", who was above all concerned with beauty 25 thousand men with about 16 thousand horses had settled around the castle, turning it into a pretty garden city, with small huts, gardens and even a theater, and the farmers and inhabitants were going through hard times destroying their fields They looted their houses and those who were killed killed, and over one of the French huts it was written: God rules in heaven - Napoleon on earth.

A witness describes how he rode to this summer camp one day. "I discovered a handsome country estate (manor Schönbrunn) and moved through the large gate over the handsome yard straight to the main building. The owner appeared fearfully with a part of his family in the entrance. I got off the horse and approached nicely. The landlord seemed embarrassed at how he should address me and looked at me anxiously. I looked at him more closely and thought I knew him. "Herr von Schindel, I said, do not be afraid. He later became the president of the "Oberlausitz Society of Sciences" in Görlitz.

On a memorial stone near the Schönbrunn Palace is written to this day: *Memory of sad times.*

During the truce of 1813, the 6th Army Corps under Marshal Reynier, in this area a camp on. At this point stood an altar. Here Catholic worship was held for the last time on the 10th of August - three days before the camp started new way.

Polski 4 czerwca 1813 doszło do zawieszenia broni pomiędzy wojskami Napoleona a państwami koalicji (Prusami i Rosją). Pokój był chwilą wytchnienia dla cesarza, który poniósł duże straty w potyczkach pod Bautzen (Budziszynem). Jeden z dwóch korpusów armii Napoleona, pod dowództwem marszałka Reyniera, rozbił swój obóz pod Zgorzelcem, zajmując tereny od Studnisk aż do Sulikowa. Komendantem obozu był generał Durette. Na okolicznych polach stacjonowało 25 000 żołnierzy i 16 000 koni. Utworzyli oni całe miasteczko z chatami, ogrodami, a nawet teatrem. Dla chłopów i mieszkańców okolicznych wsi nastały ciężkie czasy: ich pola zostały kompletnie stratowane, a domy splądrowane. Wielu lokalnych mieszkańców straciło też życie. Na jednej z francuskich chat można było przeczytać napis: „Bóg rządzi w niebie, a Napoleon na ziemi”.

Jeden ze świadków tak relacjonował swoją wizytę w obozie: „Moim oczom ukazał się bardzo ładny majątek (dobra Studniska). Wjechałem na jego teren przez wielką bramę i minąłem zadbane obejście, udając się wprost do pałacu. Otoczony rodziną właściciel powitał mnie pełen obaw przy wejściu. Zatrzymałem konia i podszedłem, kłaniając się uprzejmie. Przestraszony pan domu przyglądał mi się niepewnie. Ja również przyjrzałem mu się uważnie i stwierdziłem, że go znam. <Panie von Schindel> - krzyknąłem - <proszę się nie obawiać>. Później był on przewodniczącym Górnołużyckiego Towarzystwa Naukowego w Görlitz. ”

Na pamiątkowym kamieniu znajdującym się w pobliżu Studnisk Dolnych do dziś widnieje napis: Pamiątka smutnych czasów. Podczas rozejmu w 1813 r. stacjonował tu 6 korpus Armii pod dowództwem marszałka Reyniera. W tym miejscu stał ołtarz. Ostatnia katolicka msza święta odbyła się tu 10 sierpnia, 3 dni przed wyruszeniem wojsk i zwinieniem obozu.